

Participate to Prepare for Christ's Return

By Elder Steven D. Shumway
Of the Seventy

Osallistuminen valmistaa Kristuksen paluuseen

Vanhin Steven D. Shumway
seitsemänkymmenen koorumista

April 2025 general conference

Callings and other ways we embark in God's work uniquely prepare us to meet the Savior.

A few months ago, I was standing in a hall when Elder Neil L. Andersen walked by. I had just been called as a new General Authority. Likely sensing my feelings of inadequacy, he smiled and said, "Well, there looks like a man who has no idea what he is doing."

And I thought, "There is a true prophet and seer."

Elder Andersen then whispered, "Don't worry, Elder Shumway. It gets better—in five or six years."

Have you ever wondered why we are asked to do things in God's kingdom that feel beyond our reach? With life's demands, have you asked why we even need callings in the Church? Well, I have.

And I got an answer in general conference when President Russell M. Nelson said, "Now is the time for you and for me to prepare for the Second Coming of our Lord and Savior, Jesus the Christ." When President Nelson said this, the Spirit taught me that as we participate in God's work, we prepare ourselves and others for Christ's return. The Lord's promise is compelling that callings, ministering, temple worship, following promptings, and other ways we embark in God's work uniquely prepare us to meet the Savior.

God Is Pleased When We Engage in His

Kirkon tehtävät ja muut tavat, joilla ryhdymme Jumalan työhön, valmistavat meitä ainutlaatuisella tavalla kohtaamaan Vapahtajan.

Muutama kuukausi sitten seisoin aulatilassa, kun vanhin Neil L. Andersen käveli ohi. Minut oli juuri kutsuttu uudeksi johtavaksi auktoriteetiksi. Todennäköisesti aistien riittämättömyyden tunteeni hän hymyili ja sanoi: "No, siinäpä näyttää olevan mies, jolla ei ole aavistustakaan, mitä hän tekee."

Ajattelin: "Siinä on todellinen profeetta ja näkijä."

Sitten vanhin Andersen kuiskasi: "Älä ole huolissasi, vanhin Shumway. Kyllä tilanne koheenee – viiden tai kuuden vuoden kuluessa."

Oletteko koskaan miettineet, miksi meitä pyydetään tekemään Jumalan valtakunnassa asioita, jotka tuntuvat olevan meille saavuttamattomissa? Elämän vaatimusten keskellä oletteko kysyneet, miksi me ylipäätään tarvitsemme kirkon tehtäviä? No, minä olen.

Ja sain yhden vastauksen yleiskokouksessa, kun presidentti Russell M. Nelson sanoi: "Nyt on aika teidän ja minun valmistautua Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen toiseen tulemiseen." Kun presidentti Nelson sanoi tämän, Henki opetti minulle, että kun osallistumme Jumalan työhön, me valmistamme itseämme ja muita Kristuksen paluuseen. Herran lupaus on vakuuttava, että kirkon tehtävät, palvelutyö, temppelipalvelu, innoituksen mukaan toimiminen ja muut tavat, joilla ryhdymme Jumalan työhön, valmistavat meitä ainutlaatuisella tavalla kohtaamaan Vapahtajan.

Jumala on mielissään, kun osallistum-

Work

In “the majesty of this moment,” as God’s kingdom expands and temples dot the earth, there is a growing need for willing souls to engage in God’s work. Selflessly serving is the very essence of Christlike discipleship. But serving is rarely convenient. This is why I admire you covenant-keeping disciples, including our dear missionaries, who set aside your desires and challenges to serve God by serving His children. God “delights to honor [you for serving Him] in righteousness.” He promises, “Great shall be [your] reward and eternal shall be [your] glory.” When we say yes to serving, we are saying yes to Jesus Christ. And when we say yes to Christ, we are saying yes to the most abundant life possible.

I learned this lesson while working and studying chemical engineering in college. I was asked to be the activities planner for a singles ward. This was my nightmare calling. Still, I accepted, and at first it was drudgery. Then at one activity a beautiful girl was smitten by the way I served the ice cream. She returned three times, hoping to catch my attention. We fell in love, and she proposed to me just two weeks later. Well, maybe it wasn’t quite that fast, and I was the one who proposed, but the truth is this: I shudder to think of missing out on Heidi had I said no to that calling.

Our Participation Is Preparation for Christ’s Return

We engage in God’s work not because God needs us but because we need God and His mighty blessings. He promises, “For, behold, I will bless all those who labor in my vineyard with a mighty blessing.” Let me share three principles that teach how our participation in God’s work blesses and helps us prepare to meet the Savior.

First, as we participate, we progress toward “the measure of [our] creation.”

We learn this pattern in the account of the Creation. After each day of labor, God acknowledged the progress made by saying, “It was

me Hänen työhönsä

”Tämän hetken majesteettisuudessa”, kun Jumalan valtakunta laajenee ja temppeleitä on eri puolilla maailmaa, tarvitaan yhä enemmän halukkaita sieluja osallistumaan Jumalan työhön. Epäitseks palveleminen on Kristuksen kaltaisen opetuslapseuden syvin olemus. Mutta palveleminen on harvoin vaivatonta. Tästä syystä ihailen teitä liittonsa pitäviä opetuslapsia – mukaan lukien rakkaat lähetyssaarnaajamme – jotka siirrätte syrjään halunne ja haasteenne palvelaksenne Jumalaa palvelemalla Hänen lapsiaan. Jumala kunnioittaa mielihyvin teitä, jotka palvelette Häntä vanhurskaasti. Hän lupaa: ”Suuri on oleva [teidän palkkanne], ja iankaikkinen on oleva [teidän kirkkautenne].” Kun sanomme kyllä palvelemiselle, me sanomme kyllä Jeesukselle Kristukselle. Ja kun sanomme kyllä Kristukselle, me sanomme kyllä mahdollisimman yltäkyläiselle elämälle.

Sain tämän opetuksen työskennellessäni ja opiskellessani kemiantekniikkaa yliopistossa. Minua pyydettiin toimimaan naimattomien seurakunnan toimintojen suunnittelijana. Se oli minulle painajaismainen tehtävä. Silti otin tehtävän vastaan, ja alussa se oli raadantaa. Sitten yhdessä toiminnassa eräs kaunis tyttö ihastui tapaani tarjoilla jäätelöä. Hän palasi kolme kertaa toivoen kiinnittävänsä huomioni. Rakastuimme, ja jo kaksi viikkoa myöhemmin hän kosi minua. No, ehkä se ei tapahtunut aivan niin nopeasti, ja minä olin se, joka kosi, mutta tämä on totuus: minua puistattaa ajatella, että jos olisin kieltäytynyt siitä tehtävästä, en olisi tavannut Heidiä.

Osallistumisemme on valmistautumista Kristuksen paluuseen

Me osallistumme Jumalan työhön, emme siksi, että Jumala tarvitsee meitä, vaan siksi, että me tarvitsemme Jumalaa ja Hänen mahtavia siunauksiaan. Hän lupaa: ”Sillä katso, minä siunaan kaikkia niitä, jotka tekevät työtä minun viinitarhassani, suurella siunauksella.” Saanen kertoa kolme periaatetta, jotka opettavat, kuinka osallistumisemme Jumalan työhön siunaa ja auttaa meitä valmistautumaan Vapahtajan kohtaamiseen.

Ensiksi, kun osallistumme, me edistymme kohti luomisemme tarkoitusta.

Me opimme tämän mallin luomiskertomuksesta. Kunkin työpäivän jälkeen Jumala tunnusti aikaansaadun edistymisen sanomalla: ”Niin oli

good.”He did not say the work was finished nor that it was perfect. But what He did say was that there was progress, and in God’s eyes, that is good!

Callings do not determine or validate a person’s worth or worthiness. Rather, as we labor with God in whatever way He asks, we grow into the measure of our own creation.

God rejoices in our progress, and so should we, even when we still have work to do. At times we may lack the strength or the means to serve in a calling. Still, we can engage in the work and protect our testimonies through meaningful ways like prayer and scripture study. Our loving Heavenly Father does not condemn us when we are willing but unable to serve.

Second, serving elevates our homes and churches into holy places where we can practice covenant living.

For example, our covenant to always remember Christ is made individually, but this covenant is lived as we serve others. Callings surround us with opportunities to “bear ... one another’s burdens, and so fulfil the law of Christ.” When we serve because we love God and want to live our covenants, service that seems dutiful and draining becomes joyful and transformative.

Ordinances don’t save us because they fulfill a heavenly checklist. Rather, when we live the covenants connected with these ordinances, we become the kind of person who wants to be in God’s presence. This understanding overcomes hesitations to serve or preferences not to serve. Our preparation to meet Jesus Christ accelerates when we stop asking what God will permit and start asking what God would prefer.

Third, participating in God’s work helps us receive God’s gift of grace and feel His greater love.

We do not receive financial compensation for serving. Instead, scripture teaches that for our “labor [we are] to receive the grace of God, that [we] might wax strong in the Spirit, [have] the knowledge of God, [and] teach with power and authority from God.” That is a very good trade!

hyvä.”Hän ei sanonut, että työ olisi valmis tai että se olisi täydellinen. Sen sijaan Hän sanoi, että tapahtui edistymistä, ja Jumalan silmissä niin on hyvä!

Kirkon tehtävät eivät määrittele tai vahvista henkilön arvoa tai kelpoisuutta. Ennemmin kun työskentelemme Jumalan kanssa millä tahansa tavalla Hän pyytääkin meitä, me kasvamme täyttämään oman luomisemme tarkoituksen.

Jumala riemuitsee edistymisestämme, ja niin pitäisi meidänkin iloita, vaikka meillä onkin vielä työtä tehtävänä. Toisinaan meiltä saattaa puuttua voimaa tai keinoja palvella jossakin tehtävässä. Voimme silti osallistua työhön ja varjella todistustamme merkityksellisin tavoin, kuten rukoilemalla ja tutkimalla pyhiä kirjoituksia. Rakastava taivaallinen Isämme ei tuomitse meitä, kun olemme halukkaita mutta kykenemättömiä palvelemaan.

Toiseksi, palveleminen kohottaa kotimme ja kirkkomme pyhiksi paikoiksi, joissa voimme harjoitella elämistä liittojen mukaisesti.

Esimerkiksi me teemme yksilöinä liiton aina muistaa Kristuksen, mutta me elämme tämän liiton mukaan, kun palvelemme muita. Tehtävät ympäröivät meidät tilaisuuksilla kantaa toistemme taakkoja ja siten toteuttaa Kristuksen lain. Kun palvelemme, koska rakastamme Jumalaa ja haluamme elää liittojemme mukaan, palvelemisesta, joka vaikuttaa velvollisuudentuntoiselta ja uuvuttavalta, tulee iloista ja muutosta aikaansaa-

vaa. Toimitukset eivät pelasta meitä sen vuoksi, että ne täyttävät jonkin taivaallisen tarkistusluettelon. Ennemmin kun elämme näihin toimituksiin liittyvien liittojen mukaan, meistä tulee sellaisia ihmisiä, jotka haluavat olla Jumalan luona. Tämä ymmärrys voittaa epäroinnit palvella tai mieltymykset olla palvelematta. Valmistautumisemme Jeesuksen Kristuksen kohtaamiseen nopeutuu, kun lakkaamme kysymästä, mitä Jumala sallii, ja alamme kysyä, mitä Jumala haluaisi.

Kolmanneksi, osallistuminen Jumalan työhön auttaa meitä saamaan Jumalan armon lahjan ja tuntemaan Hänen suurta rakkauttaan.

Me emme saa palvelemisesta taloudellista korvausta. Sen sijaan pyhissä kirjoituksissa opetetaan, että ”[työstämme meidän tulee] saada Jumalan armoa, jotta [me vahvistuisimme] Hengessä ja [meillä] olisi tietoa Jumalasta, jotta [me voisimme] opettaa Jumalalta saadulla voimalla ja

Because of God's grace, our abilities or in-abilities are not the principal basis for extending or accepting a calling. God does not expect perfect performance or exceptional talent to participate in His work. If so, Queen Esther would not have saved her nation, Peter would not have led the early Church, and Joseph Smith would not be the Prophet of the Restoration.

As we act in faith to do something beyond our abilities, our weakness is exposed. This is never comfortable, but it is necessary for us to "know that it is by [God's] grace ... that we have power to do these things."

We will fall many times as we engage in God's work. But in our effort, Jesus Christ catches us. He gradually lifts us to experience salvation from failure and fear and from feeling like we will never be enough. When we consecrate our meager but best effort, God magnifies it. When we sacrifice for Jesus Christ, He sanctifies us. This is the transformative power of God's grace. As we serve, we grow in grace until we are prepared to "be lifted up by the Father, to stand before [Jesus Christ]."

Help Others Receive and Rejoice in the Gift of Callings

I do not know all the Savior will ask me when I stand before Him, but perhaps one question will be "Who did you bring with you?" - Callings are sacred gifts from a loving Heavenly Father to help bring others with us to Jesus Christ. So I invite leaders and each of us to more intentionally seek those without callings. Encourage and help them engage in God's work to help them prepare for Christ's return.

John was not active in the Church when his bishop visited and told him that the Lord had a work for him to do. He invited John to quit smoking. Although John had tried many times to stop, this time he felt an unseen power helping him.

Just three weeks later, the stake president visited John. He called him to serve in the bishopric. John was shocked. He told the stake president

valtuudella". Se on oikein hyvä vaihtokauppa!

Jumalan armon ansiosta meidän kykymme tai kyvyttömyytemme eivät ole pääasiallinen peruste jonkin tehtävän esittämiseksi tai vastaanottamiseksi. Jumala ei odota täydellistä suoritusta tai poikkeuksellista kykyä osallistua Hänen työhönsä. Jos niin olisi, kuningatar Ester ei olisi pelastanut kansaansa, Pietari ei olisi johtanut varhaista kirkkoa eikä Joseph Smith olisi palautuksen profeetta.

Kun toimimme uskossa tehdäksemme jotakin, mikä ylittää kykymme, meidän heikkouksemme paljastuu. Tämä ei ole koskaan miellyttävää, mutta meidän on välttämätöntä "[tietää], että [Jumalan armosta] meillä on voima tehdä tällaista".

Me kompuroimme monta kertaa, kun osallistumme Jumalan työhön. Mutta näissä pyrkimyksissämme Jeesus Kristus tukee meitä. Vähitellen Hän nostaa meidät kokemaan pelastumisen epäonnistumisesta ja pelosta sekä tunteesta, ettemme koskaan riitä. Kun pyhitämme vähäiset mutta parhaat pyrkimyksemme, Jumala voimistaa niitä. Kun teemme uhrauksia Jeesukselle Kristukselle, Hän pyhittää meidät. Tämä on Jumalan armon muuttava voima. Kun palvelemme, me kasvamme armossa, kunnes olemme valmiita siihen, että Isä korottaa meidät seisomaan Jeesuksen Kristuksen edessä.

Auta muita saamaan tehtävän lahja ja riemuitsemaan siitä

En tiedä, mitä kaikkea Vapahtaja kysyy minulta, kun seison Hänen edessään, mutta ehkä yksi kysymys on: "Kenet toit mukasi?" Kirkon tehtävät ovat pyhiä lahjoja, joita rakastava taivaallinen Isä antaa meille ja jotka auttavat meitä tuomaan muita mukamme Jeesuksen Kristuksen luo. Niinpä kutsun johtohenkilöitä ja meitä jokaista etsimään tietoisemmin niitä, joilla ei ole tehtävää. Kannustakaa ja auttakaa heitä osallistumaan Jumalan työhön, mikä auttaa heitä valmistautumaan Kristuksen paluuseen.

John ei ollut aktiivinen kirkossa, kun piispa kävi hänen luonaan ja kertoi, että Herralla oli hänelle työ tehtäväksi. Piispa kehotti Johnia lopettamaan tupakoinnin. Vaikka John oli yrittänyt monta kertaa lopettaa, tällä kertaa hän tunsi näkymättömän voiman auttavan häntä.

Vain kolme viikkoa myöhemmin vaarnanjohtaja kävi Johnin luona. Hän kutsui Johnin palvelemaan piispakunnassa. John oli järkyt-

he had just quit smoking. If this meant he would have to abandon his tradition of attending professional football games on Sunday, well, that was just too much to ask. The stake president's inspired response was simple: "John, I am not asking you; the Lord is."

To which John replied, "Well, if that is the case, I will serve."

John told me that these sacrifices to serve were the spiritual turning points for him and for his family.

I wonder if we have a blind spot, failing to extend callings to individuals who, to our mortal view, appear unlikely or unworthy. Or we may be more concerned with a culture of performance than with the doctrine of progression, neglecting to see how the Savior increases capacity in the unlikely and the unproven by giving them opportunities to serve.

Elder David A. Bednar teaches the importance of the scriptural mandate to "let every [woman and] man learn [their] duty, and to act." Do we do this? When leaders and parents let others learn and act for themselves, they blossom and flourish. While the easier path may be to give faithful members a second calling, the more excellent way is to invite the unlikely to serve and let them learn and grow.

If Christ were physically here, He would visit the sick, teach the Sunday School class, sit with the heartbroken young woman, and bless the children. He can do His own work. But He lives this principle of letting us act and learn, so He sends us in His place.

With participation in God's work comes "the right, privilege, and responsibility to represent the Lord [Jesus Christ]." When we serve to magnify Christ and not ourselves, our service becomes joyful. When others leave our class, meeting, ministering visit, or activity remembering Christ more than they remember us, the work is energizing.

In earnestly seeking to represent the Savior, we become more like Him. That is the best preparation for the sacred moment when each of us will kneel and confess that Jesus is the Christ, which I witness that He is and that President

nyt. Hän kertoi vaarnanjohtajalle, että hän oli juuri lopettanut tupakoinnin. Jos tämä merkitsisi sitä, että hänen pitäisi jättää perinteensä käydä ammattilaisjalkapallo-otteluissa sunnuntaisin, se olisi yksinkertaisesti liikaa pyydetty. Vaarnanjohtajan innoitettu vastaus oli yksinkertainen: "John, en minä pyydä sitä sinulta. Herra pyytää."

Siihen John vastasi: "No, jos näin on, minä palvelen."

John kertoi minulle, että nämä palvelemiseen liittyvät uhraukset olivat hengellisiä käännekoh- tia hänelle ja hänen perheelleen.

Mietin, onko meillä sokea piste, kun emme osaa esittää kirkon tehtäviä ihmisille, jotka kuolevaisuuden näkemyksemme mukaan vaikuttavat epätodennäköisiltä tai keltvottomilta. Tai saatamme olla kiinnostuneempia suorituskulttuurista kuin edistymisen opista emmekä huomaa, kuinka Vapahtaja lisää epätodennäköisten ja kokemattomien kyvykkyyttä antamalla heille tilaisuuksia palvella.

Vanhin David A. Bednar opettaa, miten tärkeä on pyhissä kirjoituksissa annettu tehtävä "jokainen oppikoonnyt velvollisuutensa ja toimimaan". Teemmekö me niin? Kun johtohenkilöt ja vanhemmat antavat muiden oppia ja toimia itse, nämä kukoistavat ja menestyvät. Vaikka helpompi polku saattaa olla se, että uskollisille jäsenille annetaan toinen tehtävä, verrattomasti parempi tie on kutsua epätodennäköiset palvelemaan ja antaa heidän oppia ja kasvaa.

Jos Kristus olisi fyysisesti täällä, Hän kävisi sairaiden luona, opettaisi pyhäkoululuokkaa, istuisi surun murtaman nuoren naisen vieressä ja siunaisi lapsia. Hän kykenee tekemään oman työnsä. Mutta Hän elää tämän periaatteen mukaan ja antaa meidän toimia ja oppia, joten sen sijaan että menisi itse Hän lähettää meidät.

Jumalan työhön osallistumisen myötä tulee "oikeus, etuoikeus ja vastuu edustaa Herraa [Jeesusta Kristusta] ja opettaa Hänen evankeliumiaan". Kun palvelemme tuodaksemme kunniaa Kristukselle emmekä itsellemme, palvelustamme tulee iloista. Kun luokkamme, kokouksemme, palvelutyökäyntimme tai toimintamme jälkeen muut muistavat enemmän Kristusta kuin meitä, työ on voimaannuttavaa.

Kun vilpittömästi pyrimme edustamaan Vapahtajaa, meistä tulee enemmän Hänen kaltaisiaan. Se on parasta valmistautumista pyhään hetkeen, jolloin jokainen meistä polvistuu tunnustamaan, että Jeesus on Kristus, kuten todis-

Russell M. Nelson is His “voice ... unto the ends of the earth” to help us “prepare ... for that which is to come.” In the sacred name of Jesus Christ, amen.

tan Hänen olevan, ja että presidentti Russell M. Nelson on Hänen äänensä maan ääriin auttaen meitä valmistautumaan siihen, mikä on tuleva. Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen.